

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 311/06-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. D., S., ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky Mestom S. a jeho výzvou z 10. decembra 2004 k prevzatiu hnutelných vecí, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. D. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. februára 2006 doručená sťažnosť Ing. J. D., S. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) Mestom S. (ďalej len „mesto“) a jeho výzvou z 10. decembra 2004 k prevzatiu hnutelných vecí.

Sťažovateľ uviedol, že 14. decembra 2004 osobne prevzal výzvu mesta k prevzatiu hnutelných vecí spolu s prílohou „Zoznam hnutelných vecí uskladnených v sklade mestského úradu od Ing. D.“. Podľa obsahu tejto výzvy postupne od roku 1994 boli súdnym exekútorom vypratávané prevádzkové jednotky, ktoré mal sťažovateľ v nájme od mesta. Z týchto prevádzkových jednotiek mesto zobralo do úschovy hnutelné veci sťažovateľa, ktoré súdny exekútor nepredal v dražbe. Z dôvodu nedostatku skladovacích kapacít a dlhej doby uschovávanía mesto vyzvalo sťažovateľa, aby do 10 dní od doručenia tejto výzvy prebral všetky veci podľa priloženého zoznamu.

Mesto zároveň sťažovateľa upozornilo, že v prípade neprevzatia vecí bez akejkoľvek ďalšej výzvy, hnutelné veci zo skladu odstráni a zlikviduje na náklady sťažovateľa.

V súvislosti s uvedeným sťažovateľ tvrdí, že mu nie je známe, „*ktoré prevádzkové jednotky boli postupne vypratávané od roku 1994, ktorým súdnym exekútorom, v akej exekúcii a pre koho, ktorý exekútor dal do úschovy jeho veci z jeho predajní, ktoré veci exekútor nepredal v dražbe, v akej dražbe a pre koho*“.

Listom z 18. decembra 2004 zaslal sťažovateľ mestu žiadosť o vysvetlenie k výzve k prevzatiu hnutelných vecí. Podľa jeho tvrdenia napriek urgencii z 31. júla 2005 sa odpovede zo strany mesta nedočkal.

Podľa sťažovateľa postupom mesta boli a sú porušované jeho základné práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy. Žiadosti sťažovateľa o nápravu adresované Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky listom z 30. decembra 2004, Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky listom z 31. decembra 2004, Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky listom z 31. januára 2005 ostali bez účinku, bez nápravy pochybenia štátnych orgánov, justičných omylov.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiada, aby ústavný súd deklaroval porušenie jeho základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy postupom mesta v súvislosti

s výzvou k prevzatiu hnutelných vecí, prikázal mestu uviesť jeho postup do súladu s ústavou.

V celom svojom podaní, ktoré je napísané ťažko zrozumiteľným spôsobom, sa sťažovateľ odvoláva na obsah a prílohy k viacerým podaniam, ktoré podal ústavnému súdu v rokoch 1997 až 2005, pričom súčasne žiada ústavný súd o zrušenie rozsudkov vydaných Okresným súdom v Spišskej Novej Vsi pod sp. zn. 6 C 219/96 zo 4. septembra 1996, sp. zn. 4 C 638/93 zo 14. februára 1994, sp. zn. 5 C 419/93 z 24. septembra 1993, sp. zn. 1 C 420/93 z 15. decembra 1993, sp. zn. 7 C 483/93 z 5. októbra 1993, sp. zn. 7 C 81/94 z 22. augusta 1994, sp. zn. 6 C 792/93 zo 16. februára 1994, taktiež žiada o nápravu justičných omylov v konaní 2 T 12/96, 6 T 320/97 a Er 6/96.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde predbežne prerokoval, preskúmal, či obsahuje všeobecné a osobitné náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde (§ 20 a § 50) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Ochrana základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je poskytovaná proti konkrétne vymedzeným porušovateľom označených práv a slobôd, ktorí majú právomoc (kompetenciu) konať a rozhodovať o otázkach spojených so základnými právami a slobodami v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy. Je na sťažovateľovi, aby uviedol konkrétny orgán verejnej moci, ktorý je v jeho veci oprávnený a povinný chrániť základné práva a slobody v rozsahu vymedzenom konkrétnymi všeobecnými záväznými právnymi predpismi, predovšetkým zákonmi.

Sťažovateľ ako porušovateľa ním označených základných práv označil v záhlaví svojej sťažnosti mesto. V petite sťažnosti žiada ústavný súd, aby vyslovil porušenie ním namietaných základných práv konaním tohto porušovateľa. Z písomného podania sťažovateľa je teda zrejmé, že ten, o kom sa v podnete tvrdí, že porušil jeho základné práva a proti komu návrh smeruje, je mesto (teda nie okresný súd, ani iné štátne orgány).

Keďže v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone – čo nie je tento prípad), zvlášť pokiaľ ide o označenie osoby, proti ktorej návrh smeruje (odporcu), ústavný súd v uvedenom rozsahu vec ďalej skúmal a rozhodol v nej.

Podľa nejasného obsahu sťažnosti jej predmetom je tvrdenie sťažovateľa, že postupom mesta došlo k porušeniu jeho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 35 ods. 1 ústavy. Porušenie označených základných práv sťažovateľ pritom spája s výzvou mesta z 10. decembra 2004 k vyprataniu hnutelných vecí z jeho prevádzkových jednotiek.

Pri prerokovaní sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal porušenie označených základných práv uvedeným postupom mesta, ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto vyššie citované ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak mu túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné sudy (III. ÚS 60/06).

Ústavný súd zistil, že problematika, ktorou sa zaoberalo mesto v súvislosti s podnikateľskou činnosťou sťažovateľa a konkrétne jeho postup pri uschovávaní a likvidácii hnutelných vecí pochádzajúcich z vypratávaných prevádzkových jednotiek prostredníctvom súdneho exekútora, nie je z rozhodovania všeobecných súdov vyňatá. Sťažovateľ sa môže alebo mohol v namietanej veci dovolávať ochrany svojich základných práv na všeobecnom súde (podľa § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy), čo je okolnosť, ktorá vzhľadom na princíp subsidiarity, vyplývajúci z čl. 127 ústavy, vylučuje právomoc ústavného súdu meritórne konať a rozhodovať o uplatnených námietkach porušenia označených základných práv sťažovateľa.

Keďže ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol ako celok už na predbežnom prerokovaní podľa § 25 zákona o ústavnom súde, z uvedeného dôvodu sa už nezaoberal jeho ďalšími návrhmi na rozhodnutie ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov rozhodol ústavný súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2006